

We Are Waiting: The Redemptive Power of Tisha B'Av

לע'נ חיים ישעיהו ע'ה בן יוסף נ'י

Rabbi Shmuel Silber

1. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ב

הוה בחד יהודאי דהוה קאים רדי געת תורתיה קומוי עבר חד ערביי ושמע קלה א"ל בר יודאי בר יודאי שרי תורך ושרי קנקנך דהא חריב בית מוקדשא געת זמן תניינות א"ל בר יודאי בר יודאי קטור תנריך וקטור קנקניך דהא יליד מלכא משיחא א"ל מה שמיה מנחם א"ל ומה שמיה דאבוי א"ל חזקיה א"ל מן הן הוא א"ל מן בירת מלכא דבית לחם יהודה אזל זבין תורוי וזבין קנקנוי ואיתעביד זבין לבדין למיינוקא והוה עייל קרייה ונפקא קרייה עד דעל להווא קרתא והויין כל נשייא זבנן ואימה דמנחם לא זבנה שמע קלן דנשייא אמרין אימיה דמנחם אימיה דמנחם איתי זובנין לברך אמרה בעייתא אנא מיחנקוניה סנאיהון דישראל דביומא דאיתיליד איחרוב בית מוקדשא א"ל רחיצא אנן דברגליה חריב וברגליה מתבניי א"ל לית לי פריטין א"ל והוא מה איכפת ליה איתי זובנין ליה אין לית קומך יומא דין בתר יומין אנא אתי ונסיב בתר יומין עאל לההיא קרתא אמר לה מהו מיינוקא עביד א"ל מן שעתא דחמיתני אתון רוחין ועלעולי וחטפיניה מן ידיי.

2. שפתי חן (בין המצרים הקדמה ה')

אך בשעת מנחה כאשר נולד נשמת משיח ומתחיל לצמוח פארם של ישראל, או מתחיל לירד מן השמים מוחין חדשים, ולכן הזמן כבר מוכשר לקיים מצות תפילין לעשות כלי לקבל המוחין היורדים כעת מן השמים (כב), ובאלו המוחין החדשים מקבלים מחדש עול	מלכות שמים, ומקבלים את התורה מחדש תיכף בשבת הראשונה 'שבת נחמו' כשקורין פרשת עשרת הדברות (כב).
--	--

3. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא עמוד א

... אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה, צפית לישועה

4. מנחת אשר (תשעה באב ר"ג)

ועוד סיפר מרן מו"ר זצ"ל שפעם אחת המתין צדיק נשגב זה לאחד מגדולי הצדיקים בדורו שהיה אמור להגיע לבקרו, וכאשר הגיע אורח דגול זה נכנס המשמש לבעל ישמח משה לבשרו שהאורח הגיע. וכאשר פתח את דלת חדרו ואמר "הוא הגיע", קפץ הצדיק ממקומו ואמר בשמחה עצומה "ב"ה שזכינו לקץ הימין והגנו יוצאים לקבל פני משיח!"

ציפייתו לקראת בוא הגואל גדולה היתה, מוחשית היתה יותר מציפייתו לבוא האורח שצפוי היה להגיע לביתו בכל רגע.

5. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח עמוד א

רבי יהושע בן לוי אשכח לאלהו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי ... אמר ליה: אימת אתי משיח? – אמר ליה: זיל שייליה לדידיה. – והיכא יתיב? – אפיתחא דרומי. – ומאי סימניה? – יתיב ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שרי חד ואסיר חד. אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב. אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי! – אמר ליה שלום עליך בר ליואי. – אמר ליה: לאימת אתי מר? – אמר ליה: היום. אתא לגבי אליהו. – אמר ליה: מאי אמר לך? – אמר ליה: שלום עליך בר ליואי. – אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי. – אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא! – אמר ליה: הכי אמר לך היום אם בקלו תשמעו.

6. דברים פרק י

(יב) ועתה ישראל מה יקונך אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יקונך אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יקונך אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:

And now, O Israel, what does the Lord, your God, ask of you? Only to fear the Lord, your God, to walk in all His ways and to love Him, and to worship the Lord, your God, with all your heart and with all your soul,

7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לג עמוד ב

ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה. או יראת שמים מילתא זוטרתא היא?

8. לקוטי הלכות (חושן משפט הל' מתנה הלכה ה' אות ס"ט)

ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך – אמרו רבותינו ז"ל: אין 'ועתה' אלא תשובה, כי עקר התשובה ועבודת השם הוא רק בבחינת 'ועתה', בבחינת "היום אם בקולו תשמעו", שלא יחשב אלא אותה השעה והרגע שהוא בה עתה, ולא יחשב כלל מיום לחברו ומשעה לחברתה, כי אינך יודע מה ילד יום. וזה עקר אריכת ימים וחיים אמתיים שזוכין על ידי יראת, בבחינת "יראת ה' תוסיף ימים", שזה בבחינת: "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך, כי אם ליראה וכו'", ובתיב: "ועתה ישראל שמע אל החקים וכו'". כי צריך כל אחד מישראל להסתכל לקשר אותה העת והרגע שהוא עומד בה להשם יתברך, להעלות הזמן לבחינת למעלה מהזמן.